

Summer ere særdeles passende, men skal der ydes en virkelig Hjælp til Landbruget, er det her foreslaaede, som sagt, for lidt. Der er rimeligvis her i Salen ærede Medlemmer, der ville finde, at de Udgifter, som jeg gør mig til Tolk for, ville lægge tunge Byrder paa Statens Skuldre og ikke lade sig gennemføre. Det tror jeg dog ikke er Tilfældet. Hvis vi Landmænd noget mere end hidtil holde sammen, tror jeg tværtimod, at vore Fordringer til Rigsdagen og den høje Regering ville blive opfyldte. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Da Skattelovene første Gang forelagdes, var der kun Tale om at overføre nogle enkelte Hartkornskatter til Kommunerne, og nu staa vi foran et Forslag, der stryger alle Hartkornskatter og lægger de direkte Skatter, der tidligere have hvilet paa Landbruget, over paa alle Skatteydere. Noget lignende skete med et Forslag i 1886—87, hvor vi Landmænd forlangte flere Ting end foreslaaet, og hvor vi ogsaa fik dem. Jeg er overbevist om, at vi om nogen Tid ogsaa paa dette Omraade faa ikke saa lidt mere, end vi hidtil have faaet. Men, som sagt, som Led i de Foranstaltninger, der skulle træffes til Landbrugets Fremme, forekommer det her foreliggende Forslag mig meget passende.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, da jeg, som sagt, er meget tilfreds dermed, men en lille Anke vil jeg dog fremføre, nemlig angaaende de Præmier, der ydes til Heste og Kreaturer. Det forekommer mig, at de mere hestekyndige Medlemmer i Kommissionen have været mere energiske end de andre og have arbejdet stærkere end de, hvorved Bidraget til Hestene efter min Mening er blevet noget for stort. Jeg siger dette saa meget mere, som det er min bestemte Tro, at skulle vi have noget ordentligt ud af Hesteavl, nytter det ikke med Præmier alene, man maa gaa over til Stutterier. Jeg billiger fuldt ud de Beløb, der anvendes til Foreningskonsulenterne. De gøre et overordentlig stort Arbejde, og jeg kan ikke modstaa Fristelsen til at udtale min dybe Anerkendelse af den store Nidkærlighed og Dygtighed, hvormed de have virket ikke alene her i Landet, men ikke mindst i Landbrugets Tjeneste uden for Landet.

Jeg kan ikke bruge Ord, der ere stærke nok, for at udtale min Glæde over den heldige Haand, hvormed det Kongelig Danske Landhusholdningsselskab, dette i mange Henseender udmærkede Selskab, har forstaaet at starte Konsulentvirksomheden. Desværre maa jeg sige, at der efter min Mening ikke ydes nok til disse Konsulenter, de gøre et meget vanskeligt Arbejde, og det forekommer mig, at deres Løn langt fra er saa stor, som den burde være. Jeg vil til Slut blot tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger angaaende det sidste Punktum i § 1, der angaar Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Formændene og Dommerne. Jeg gør sandelig ikke dette, fordi jeg synes, det er store Summer, det drejer sig om, og endnu mindre vil jeg insinuere, at de Mænd, der oppebære disse Summer, paa nogen Maade ere ubeskedne, de faa tværtimod overordentlig lidt for det store Arbejde og det store Tidsspild, de have. Jeg vil blot advare mod at komme alt for langt ud paa den Vej, idet det da let kunde komme dertil, at disse Mænd, der nu ganske sikkert ere de ypperste Landmænd i Landet, dalede ned til at blive, hvad man i Sportssproget kalder professionals, at de mere eller mindre bleve en Art Bestillingsmænd, der følte sig bundne af Landbrugsministeriet. Det kunde let blive farligt for vort Selvstyre paa Landet, som vi paa ingen Maade kunne undvære, om alt for mange af de Mænd bleve lønede, der bør tjene Landbruget uden at faa nogen direkte Løn derfor. I øvrigt skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Hage: Det foreliggende Forslag er, som jeg tror, at det allerede blev nævnt af den højtærede Landbrugsminister, fremkommet med Kommissionsforslaget som Grundlag. Regeringsforslaget sluttede sig i alt væsentligt til Kommissionsforslaget, og det foreliggende Forslag har nu vel undergaaet en Del Ændringer i det andet Ting, men maa dog siges at hvile paa samme Grundlag og i det hele at slutte sig tæt op til de af Kommissionen og Regeringen forelagte Forslag. Som den ærede Landbrugsminister nævnte, blev dette For-